

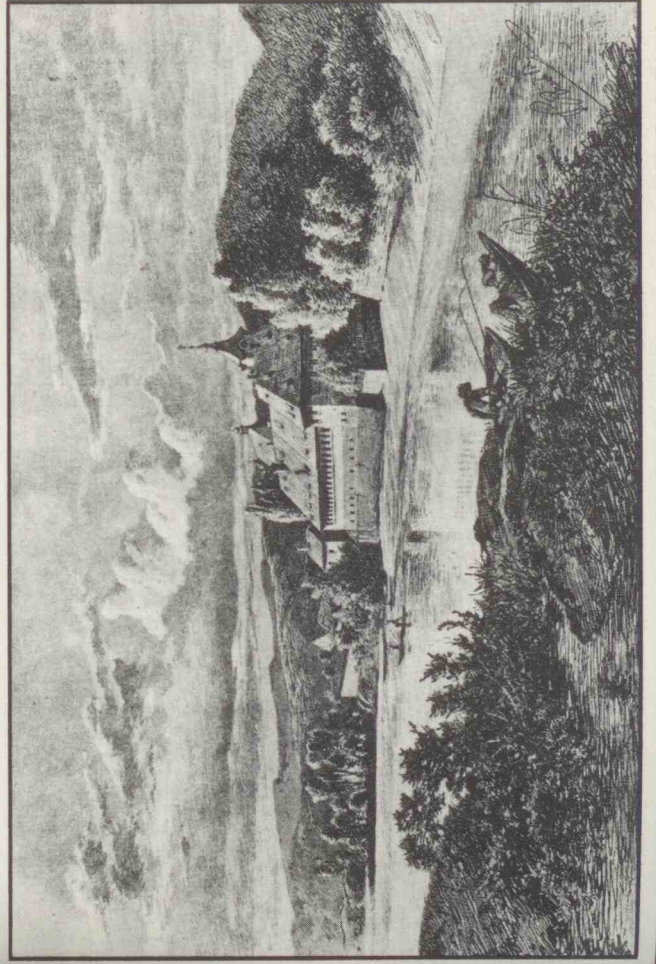
INFORMAČNÍ BULLETIN
VEŘEJNÉHO DĚNÍ
KULTURY A SPORTU

DOBŘICHOVICKÝ ZPRÁVODAJ

2 · 88

ROČNÍK IV

Kukátko

252 29

DOBŘICHOVICE

Vězení čtenářů,

je na místě, abychom se zde omluvili za dvě nepřesnosti v posledních číslech.

První se týká neumístění pokladničky na vánočním stromě, na níž bylo upozorněno v Kukátku č. 12/87 v souvislosti s plánovanou sbírkou na opravu Dobřichovického zámku. Po vydání uvedené informace jsme byli upozorněni, že jsme nepožádali o povolení veřejné sbírky. O povolení jsme nežádali ani dodatečně a strom zůstal bez pokladničky.

Není bez zajímavosti, že po přednáškovém večeru o Dobřichovickém zámku, při kterém bylo spontánně vybráno dobrovolné dodatečné vstupné, obdrželi pořadatelé pozvánku na zasedání finančně plánovací komise MNV v Dobřichovicích. Předmětem jednání (citujeme z pozvánky) bylo "nelegální vybírání finančních prostředků na opravu zámku, které proběhlo dne 10. 12. 1987" /vybraná částka 904,40 Kčs je uložena na kontě ZO SSM Dobřichovicé-Karlík, samostatně evidována a je jí možné čerpat na řádně doložený nákup materiálu pro drobné opravy/.

Druhá omluva se týká strany 11 v Kukátku č. 1/88. Na důrazné doporučení Rady MNV byl z tiskárny stažen redakční radou schválený článek, s jehož obsahem a dalšími podrobnostmi vás seznámíme v březnovém nebo dubnovém čísle. Bílá půlstránka tedy nebyla chybou tiskárny.

Redakce

Uprěsnění k článku "z činnosti NF" - Zpráva o přednášce k historii, současnosti a budoucnosti Dobřichovického zámku:

K odstavci Ing. Dyk řekl upřesňuji:

- každý ze zájemců o koupi zámku akceptoval požadavky MNV, tj. vyčlenit místnosti pro potřebu obce na zřízení "obřadní síně" s potřebným zázemím. Vždy se jednalo o tu část, která je dodnes obývaná paní Faltusovou, se samostatným schodištěm;
- dále upřesňuji, že každý dosavadní zájemce měl vždy dostatek finančních prostředků, ale někteří zájemci naráželi na nedostatek stavební kapacity (jako dosavadní majitel Památník národního písemnictví).

Ing. Vojtěch Dyk

Kukátka]

Zámek v Dobřichovicích je zapsán ve Státním seznamu nemovitých kulturních památek jako památka II. kategorie. K tomu, abychoh objasnili význam takového zápisu, připomeňme si, co to Seznam památek vlastně je.

Podkladem pro dnešní Státní seznam kulturních památek byly Soupisy kulturních památek jako vědecky fundované díla zachycující cí zpravidla v topografickém uspořádání základní umělecko-historické údaje o památkovém fondu určitého územního celku. Mezinárodně známým autorem Soupisů uměleckých památek opakovaně vydávaných byl německý historik umění prof. Georg Dehio. Soupis památek uměleckých a historických v Čechách začala vydávat po jednotlivých okresech Česká akademie věd již koncem 19. století (1. svazek - K. B. Mádl - okres Kolínský, Praha 1897). Po roce 1945 vydala ČSAV v redakci Z. Wirtha provizorní jednosvazkový neilustrovaný soupis Umělecké památky Čech (Praha 1957, cca 950 stran). Nový soupis je dílem vědeckých a odborných pracovníků ÚTDU ČSAV za vedení a redakce E. Pocheho (Praha, Academia 1977-82). Na Slovensku vyšel kompletní Soupis pamiatok na Slovensku (vydal Slovenský ústav pamiatkovej starostlivosti a ochrany prírody v Bratislave, Obzor 1967-69). Pro Moravu a Slezsko byly vypracovány pouze dílčí soupisy.

Státní seznam kulturních památek slouží k ústřední evidenci památek podle zákona o kulturních památkách z r. 1959. Státní seznamy pro každý kraj vedou z pověření KNV Krajská střediska státní památkové péče a ochrany přírody v Praze, event. Státním ústavem památkové péče a ochrany přírody v Praze, event. Státním ústavem památkové péče a ochrany přírody v Bratislavě (pražský SÚPOP spolu se Státními restaurátorskými ateliery podléhá státnímu ústřednímu ústřednímu ústavu památkové péče a ochrany přírody v Praze přímo Ministerstvu kultury ČR; na Slovensku bylo Ústredie pamiatkovej starostlivosti v roce 1986 zrušeno).

Účinnější a operativnější evidenci památek by měl sloužit připravovaný Automatizovaný informativní systém pro oblast památkové péče, tzv. MONUMIS (monumentum - památka), a pro ochranu přírody, tzv. NATURIS (natura - příroda).

Naše kulturní památky jsou diferencovány podle stupně jejich hodnot a společenského významu do tří kategorií, přičemž I. kategorie je nejvyšší. Mimo toto rozčlenění jsou zákonem o kulturních památkách prohrašovány ještě Národní kulturní památky a Památkové rezervace, mající samostatný statut.

Uvedená kategorizace byla původně zavedena pro to, aby sloužila ochraně celého našeho památkového fondu. V praxi minulých let se bohužel ovšem stávalo, že památky označené jako III. kategorie byly pojímány jako památky málo významné a stačily namnoze sebeменší počáteční potíže s jejich údržbou či problematikou využití pro to, aby byly likvidovány. To nejenže neodpovídá liteře zákona, ale naše památková péče dává navíc prostor i pro ochranu těch historických památek, které v Státním seznamu dosud zapsány nejsou, neboť i ony se mohou časem registrovanými památkami stát. Státní seznam totiž rozhodně není mrtvý inventář. Čas od času se zapisují nové kulturní památky (částečně náhradou za to, jak roste počet demolice), mění se kategorie. Změnu kategorie neprovádí jeden úředník či odborný referent, nýbrž kategorizační komise složená ze zástupců národních výborů a památkových orgánů.

Příkladem objektem, který prodělal změnu památkové hodnoty směrem nahoru, je zámek v Dobřichovicích (v roce 1970 zapsán do Státního seznamu jako památka III. kategorie, nyní je II. kategorií), a to z následujících důvodů: novodobá sídlištní zástavba a výstavba bytovek ve městech, ale hlavně na venkově nejenže nenahrádila staré kvality, ale v mnoha případech znehodnotovala kdysi malebný ráz české krajiny. Uvědomovali si to architekti, urbanisté a také samozřejmě i památkáři, kteří na základě toho postupně pozměnili své koncepce. Zákonitě došli k přesvědčení, že pro zachování hodnoty prostředí nejsou důležité jen jednotlivé zachráněné historické budovy, nýbrž především architektonické soubory a areály (klášterní, zámecké atd.). Bylo nezbytné, aby se toto stanovisko co nejvíce promítlo do každodenní praxe, protože u řady areálů se respektovala ochrana hlavní budovy (nebo dokonce jen její částí, jednoho traktu atd.) a ostatní (fara u kostela, hospodářské budovy zámku, plastiky v sousedství hřbitovního kostela, zámecký park apod.) se zbouraly. Tím se samozřejmě anulovaly nejen vlastní hodnoty původních dispozic, ale ničily se i krajinné dominanty, v dálkových pohledech se vytvářely nepřijemné proluky. Proto se v mnoha případech přehodnotovala umělecká kategorie se zřetelem

na zvýšenou památkovou ochranu u areálů. Dobřichovický zámek je jedním z nich: základní trojkřídlá dispozice + kostel + hospodářská budovy + socha sv. Jana Nepomuckého + park (dnes již dendrologicky zničený).

Úvedenému způsobu ochrany, jak dokládají současná stanoviška, bude patřit i budoucnost. Od 1.1.1988 totiž platí nový zákon o památkové péči, jehož konkrétní praxi upřesní prováděcí vyhláška (ta vyjde v březnu 1988). Zde je jasně zakotven požadavek, kladoucí důraz na ochranu a restituci především Městských památkových rezervací, ochranných pésem a architektonických souborů. Děje se tak v širší návaznosti na celkový trend ochrany a tvorby životního prostředí - tím míníme souhrn činností a opatření k ochraně a tvorbě prostředí v jeho hmotných a duchovních složkách, obsažených v přírodním a člověkem vytvářeném hmotném světě i v mezilidských a společenských vztazích.

PhDr. Eva Matyášová
Státní ústav památkové péče
a ochrany přírody v Praze

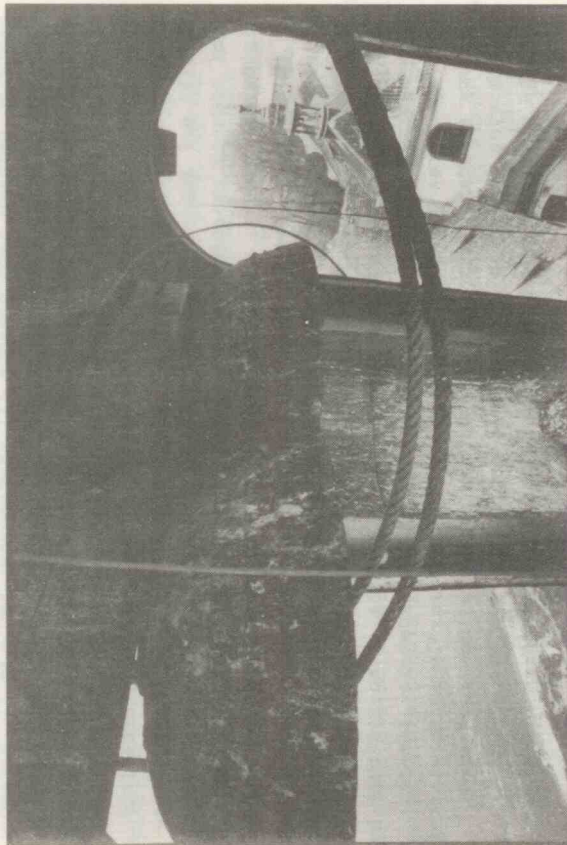

foto J. Neubert

park

V diskusích kolem dobřichovického zámku padla několikrát zmínka také o zámeckém parku. Na přednáškovém večeru v prosinci loňského roku (viz Kukátka 1/88, strana 4-7) bylo konstatováno jeho dendrologické znehodnocení. Jaké hodnoty zde byly ztraceny? Dříve, než budeme mít k dispozici přesnější údaje, můžeme si vzít na pomoc nedávno vydaný soupis zámeckých parků (Karel Heike, České zámecké parky a jejich dřeviny. Státní zemědělské nakladatelství, Praha 1984, heslo Dobřichovice na straně 79):

"Nedaleko za renesančním zámkem (16.století) je samostatná a oddělená parková úprava, volně řešená a místy přehoustlá. Již v 16. století zde byl ovocný sad nazývaný zahrada ve zdi' (za velmistra Antonína Bruse z Mohelnice a Zbyňka Berky z Dubé). Dnešní dispozice pochází z roku 1789 (farář Hraba) a z roku 1807 (farář Kromholz).

V parku roste asi 7 jehličnanů a 44 listnáčů. Z jehličnanů zde najdeme stříbrné smrky (Picea pungens Glauca), zerav obrovský (Thuja plicata), jedlovec kanadský (Tsuga canadensis) aj. Z poruhodnějších listnáčů stojí za zmínku lísky (Corylus colurna, Corylus avellana Fuscorubra), javory (Acer negundo, Acer platanoides, Acer p. Schwedleri, Acer tataricum), pajasán (Ailanthus glandulosa), lípa americká (Tilia americana) a šerfik čínský (Syringa x chinensis).

Tolik Heikův soupis. Musíme mít samozřejmě na zřeteli, že přinejmenší údaje značně starší, než by bylo možno soudit z data vydání, a je tedy, podobně jako soupisy památek, v mnoha ohledech spíše připomínkou hodnot, které jsme nedokázali zachovat, než popisem současného stavu. Dendrologická hodnota parku není samozřejmě jeho hodnotou jedinou. Ke všem se vrátíme v některém z příštích čísel Kukátka.

SLOVO MÁ :

Jiří Ružek

Vracím se k neobyčejnému zážitku, jakým pro mne byl večer věnovaný přednášce o historii, současnosti a budoucnosti dobřichovického zámku. Nestává se často, aby sál Pod vinití nestálil pojmut všechny ty, kdo se chtějí zúčastnit dění uvnitř. Již tento fakt signalizoval, že téma přednášky nebylo dobřichovickým posluchačům lhostejné.

Melancholicky znějící hudba podmalovávala promítání snímků, které dokumentovaly krásu a vznešenost, ale i neutěšený stav dobřichovického zámku. Z poutavé přednášky dr. J. Matla vyplynulo, že již několikrát v historii zažil dobřichovický zámek zlé časy. Je však pozoruhodné, že za uplynulá staletí se nenašel nikdo, kdo by pochyboval o jeho významu a hodnotě. Proto byl znovu obnoven, opraven a udržován, neboť zámeckým majitelům byla známa jeho hodnota ekonomická i historická.

Likvidací křižovnického řádu přešel zámek do všelidového vlastnictví a jak se zdá, lidem volení zástupci si již od začátku nevěděli s dobřichovickým zámekem rady. Proto se pro Dobřichovice a jeho občany nestal tím, čím se stát měl: kulturním centrem udržujícím historickou kontinuitu zámku a obce. Tentokrát by stavební úpravy zámku pro potřeby dobřichovických občanů nepřekročily desítky tisíc korun, kdežto v současné době a současném stavu si rekonstrukce vyžádá podstatně vyšší náklady.

Zdá se, že vedle chaosu v administrativě a řízení doplácíme také na svůj vztah k národní minulosti. Cožpak se stydíme za vše, co naši předkové uměli a dokázali? Cožpak musíme přistupovat ke kulturním hodnotám bez zájmu nebo přímo s odporem? Cožpak nedokážeme - jako jiné národy - čerpat ze svých národních dějin ty hodnoty, které nám nabízejí? Cožpak si neuvědomujeme morální dopad našeho nezájmu a pasivity o veřejné dění a veřejný majetek?

Ruina s vytloučenými okny je věru pádný argument pro naše příkladné hospodaření s dědictvím předchozích generací. Dívme se pak vandalství mládeže, které stěží poskytuje vzory hodné následování. Vytvořili jsme si značně vyzhýlený žebříček hodnot, do něž se vejde kdejaký nepořádek. A my - místo abychom vzali obrazně i fak-

ticky koště a lopatu - vyrazíme s frází, která bezpečně zadusí jakoukoli iniciativu a vezme chuť do práce.

Ize s tím něco dělat? Určitě ano. V sále Pod vinití padla slova, která tyto neradostné úvahy a postřehy popřela. Občané Dobřichovic jasně a srozumitelně vyjádřili přání, aby zámek opět získal své postavení v životě obce. Čeká nás spousta práce, ale myslím si, že obnova dobřichovického zámku stojí za to. Musíme každý za sebe a všichni dohromady - vytvořit takové podmínky, aby se rekonstrukce mohla rozjet, aby ten, kdo chce přiložit ruku k dílu, měl svoji příležitost. Jen přičiněním dobřichovických občanů může být zámek také tím pojátkem, které člověka věže k tomu kousku země, který nazývá domovem.

VÍTÁME BĚLAHO PŘEJEME

4. prosince 1987 byli na MNV v Dobřichovicích oddáni Jitka Homolková a Ivo Štecha.

12. prosince 1987 byli na MNV v Dobřichovicích přivítáni noví spoluobčané Ondřej Solnička a Vladimír Kécha.

V prosinci a v lednu oslavili své životní jubilea:

paní Antonie Kopecká, pan Josef Vlasák, paní Anežka Vampolová, paní Eleonora Šochmanová, paní Karolina Mikulcová, paní Filippine Klímtová a paní Zdeňka Paulová.

Blahopřejeme!

30. ledna 1988 byli na MNV v Dobřichovicích oddáni Hana Szamaranská a Michal Česka.

TIP NA VÍKEND Přípravuje dr. Zdeněk Daněš

Československo - pokladnice Evropy

Zima s dlouhými večery je vhodná pro promyšlení a přípravu letní dovolené. Že četní naši spoluobčané takto uvažují, o tom svědčí jejich dotazy, se kterými přicházejí, aby jejich dovolené

byla dobře prožita. Kromě toho je už nyní nutné se rozhodnout, ve kterém místě by bylo vhodné ubytování, protože u frekventovaných míst je třeba zajistit nocleh již nyní, s půlročním předstihem.

V naší republice je nepřeberné množství zajímavostí, které vytvořila příroda, je jen třeba o nich vědět. Stejně jsou zajímavé a poučné i stopy po činnosti člověka od nejstarších dob až po současnost, včetně jeho budovatelského úsilí.

Jistě by bylo vhodné, kdyby každý člověk, který má zájem o dobré poznání naší vlasti, měl určitý systém, podle kterého by plánoval své dovolené i jejích náplň. Logicky každý by měl začít s poznáváním svého nejbližšího okolí a postupně rozšiřovat okruhy poznávání na místa vzdálenější. Metodicky vodítkem pro každého člověka mohou být podmínky odznaku Turista ČSR, který je zaměřen výlučně na kulturně poznávací činnost.

Odznak má tři stupně.

Bronzový stupeň je zaměřen na poznání okresu podle místa trvalého bydliště. Je třeba navštívit okresní muzeum (pro nás je v Jílovém u Prahy) a uskutečnit alespoň sedm celodenních putování v rámci okresu. Návštěva jednotlivých míst se doloží pohlednicí poslanou domů, vstupenkou, jízdenkou, razítkem či jiným dokladem, ze kterého je průkazný den a místo návštěvy. Vše se zapisuje a nalepuje do zápisníku určeného k záznamům o poznávání naší republiky. Stříbrný odznak se plní po udělení bronzového odznaku (pro nás uděluje OV ČSVV Praha-západ, Praha 5 - Smíchov, Kirovova 17). Vyžaduje se alespoň sedm celodenních putování v rámci kraje podle místa trvalého bydliště, pro nás tedy v kraji Středočeském, návštěvu všech povinných míst, 10 volitelných míst a 5 libovolných míst (vysvětlení bude uvedeno níže). Další podmínkou je návštěva dalších tří krajů ČSR a v každém absolvování nejméně 7 celodenních putování. Takže pro stříbrný odznak můžeme plánovat čtyři dovolené nejméně, každou v jiném kraji ČSR.

Zlatý odznak vyžaduje předchozí udělení stříbrného odznaku. Dalším požadavkem je alespoň sedm celodenních putování na území Prahy, návštěva tammích 5 povinných míst, 10 volitelných a 5 libovolných míst.

Další podmínkou je poznání dalších 5 krajů ČSSR, v každém absolvování alespoň sedmi celodenních putování.

Ve všech vybraných 10 krajích t.j. i krajích absolvovaných v rámci stříbrného odznaku) návštěva povinných, volitelných a libovolných míst.

Vidíme, že pro splnění podmínek zlatého odznaku můžeme plénovat celkem 10 dovolených, tedy 10 let. Praxe však ukazuje, že povinné poznání naší republiky vyžaduje nejméně 15 let.

Z turistického hlediska je ČSSR rozdělena do 14 krajů. K deseti politickým krajům se jako další počítají Praha, Brno, Bratislava a Vysoké Tatry.

Požadovaná místa jsou rozdělena do tří kategorií:

- 1) povinná - 5 míst v kraji, volených tak, aby pokryla celé území kraje bez ohledu na význam;
- 2) volitelná - z celového počtu 20 míst v každém kraji si zájemce vybere deset, která navštíví;
- 3) libovolná - podle vlastního výběru, podle zájmu nebo odborného zaměření. Někdo má rád hory, jiný technické památky, jiný významná místa dělnického hnutí, přírodní rezervace. Bezradní si mohou zvolit další místa uvedená v místech volitelných. Takto je třeba navštívit pět míst této kategorie. Pro tuto samostatnou volbu může dobře posloužit:

- 1) mapa chráněných území přírody ČSSR,
- 2) mapa kulturních památek ČSSR,
- 3) mapa hradů a zámků ČSSR
- 4) odborná literatura nebo beletrie podle vlastního zájmu.

Pro usnadnění volby místa ubytování připojujeme seznam předepsaných míst. A při pročítání si uvědomíme, že každé uvedené místo je pravým skvostem, který nám svět závidí.

Povinná místa:

- 1) Středočeský kraj: Blaník, Karlštejn, Kokořínský důl, Kutná Hora, Lidice
- 2) Jihočeský kraj: Boubínský prales, Landštejn, Lipno, Těbor, Strakonice
- 3) Západočeský kraj: Boží Dar, Domažlice, Cheb, Mariánské Lázně, Železná Ruda
- 4) Severočeský kraj: Liberec, Milešovka, Pravčická brána, Říp, Terezín
- 5) Východočeský kraj: Havlíčkův Brod, Náchod, Prachovské skály, Sněžka, Suchý Vrch
- 6) Jihomoravský kraj: Dědice-rodný dům Kl. Gottwalda, Gottwaldov, Macccha, Mikulčice-Valy, Nové Město na Moravě
- 7) Severomoravský kraj: Hradec nad Moravicí, Lázně Darkov, Lysá Hora, Olomouc, Praděd

- 8) Západoslovenský kraj: Jankov vršok, Kováčov, Nitra, Piešťany, Trenčín
- 9) Středoslovenský kraj: Banské Bystrica, Demánovské jaskyne, Kráľova hoľa, Martin, Sulovské skály
- 10) Východoslovenský kraj: Červený Kláštor, Domica, Dukelský prie smyk, Košice, Vihorlat-Morské oko
- 11) Praha: Hrad, Karlín - Národní dům, Kbely - muzeum letectví, Národní muzeum, Zbraslav - Nár. galerie
- 12) Brno: Špilberk, Muzeum dělnického hnutí, muzeum Antropos, Kauticovy koleje, hrad Veveří
- 13) Bratislava: Děvín, Kamzík, Lemínovo muzeum, Slavín, Vlčie hrdlo - Spoločenský dom
- 14) Vysoké Tatry: Podbanské, Kriváň, Štrbské Pleso, Rysy, Slezský dom, Zbojnická chata, Téryho chata, Skalnaté pleso, Brnčalova chata, Belanská jaskyňa, Javorina, Muzeum TANAPU v Tatranské Lomnici.

(pokračování v příštím čísle)

KULTURA

Vánoce Pod vínicí

Na vánoce už nám zbývájí pouze vzpomínky. Proto jenom krátké ohlédnutí za dvěma pořady, které k vánocům proběhly v sále Pod vínicí. Oba měly leccos společného. Staly se jakýmsi zastavením plným pohody a klidu, kdy všichni, účinkující i diváci, alespoň na chvíli mohli zapomenout na shon a zmatky tohoto světa.

Pro první pořad (12.12.) připravili členové řevnického divadelního souboru pod režijním vedením Aleny Šarounové velmi milé pásmo veršů s vánoční tematikou a se zpěvy. Stejně jako samotný pořad, byla působivá i druhá část podvečera, v níž si všichni společně zazpívali za klavírního doprovodu J. Šarouna. Tenhle nápad by rozhodně neměl zapadnout. Vždyť právě při společném zpívání ni nacházíme ty cesty k sobě, které jinak a jindy pracně hledáme.

19. prosince pak v sále vystoupil komorní soubor Ludus musicus pod vedením F. Běhounka se svým nově nastudovaným vánočním programem. V takřka rodinné, i když velmi dušné atmosféře vánočně vyzdobeného malého sálu, zaplněného téměř stovkou posluchačů, za-

zněla řada překrásných vánočních písní, z nichž některé, pocházející z dávného středověku, byly vlastně novodobými premiérami.

Oživením repertoáru byly i působivé jesiličkové hry. Byl to večer plný lyriky i vířivů, jemné krásy i ryzního čilověčtství. Takových chvil bychom měli prožívat víc.

Poděkujeme tedy nejen aktérům obou večerů, ale i všem ostatním, kteří nějak přispěli k pohodě, jež při nich vládla.

Ať již svým podílem na výzdobě sálu, nebo prostě tím, že přišli a chtěli naslouchat.

A.H.

ZO SSM Dobřichovice - Karlík Vás zve na další pantomimické vystoupení pražského mima Aleše Kláčera - tentokráte v pořadu "Příběhy smolaře".

Představení se koná 13. 2. 1988 od 19,30 hodin v sále Pod vínicí. Vstupné 10,- Kčs.

Na Vaši účast se těší

pořadatelé

SPORT

badminton

Sokol Dobřichovice - Plynárna Praha, 5 : 3

I třetí utkání na domácí půdě skončilo nakonec úspěšně, tentokráte však až po poněkud nejistém výkonu domácích, kteří se o výsledek museli strachovat až do 3. setu závěrečné čtyřhry.

Plynárna Praha - Sokol Dobřichovice 3 : 5

TJ Zahradní město "D" - Sokol Dobřichovice 5 : 3

V prvním zápase byly pro hrče Sokola nejtvrdějším protivníkem pomalé míče domácích zn. Carlton. Vítězství si vybojovali až zlepšeným výkonem ve čtyřhrách. Ve druhém zápase muži Sokola nestačili na své soupeře a tak vítězství dívek a smíšené čtyřhry re-mízu už nezachránili.

Ve třetím ročníku Vánočního turnaje zvítězili M. Hendrichová (Sokol Dobřichovice) a O. Nepraš (Spartak Radotín).

TJ Sokol

Nesouhlas s obsahem článku "O jedné obhajobě"

Všichni ti, kdo jste si přečetli článek "O jedné obhajobě" uveřejněný v prvním čísle (1/88) časopisu KUKÁTKO, se asi pozastavujete nad jeho obsahem a říkáte si - co se v té tělovýchově děje za věci.

Hned v úvodu našeho stanoviska Vám sdělujeme, že napsaný článek byl neseriózní a svým obsahem nepravdivý. Pro objasnění řekněme si něco od začátku. Socialistické soutěžení v tělovýchovných jednotách o získání titulu "vzorný" započalo hnutím v tělovýchově v roce 1963, ve kterém byl obsahově i organizačně sklouben socialistický charakter tělovýchovné organizace, požadavek na překračování úkolů v tělovýchovné činnosti, jakož i pomoc při plnění celospolečenských úkolů. S platností od 1.1.1984 byly ústředním výborem ČSTV vydány "nové zásady" socialistického soutěžení.

Posláním socialistického soutěžení v ČSTV podle těchto nových zásad je zejména:

- posilovat vědomí hrdosti nad dosaženými výsledky v rozvoji tělesné výchovy i v budování socialismu,
 - působit k vytváření socialistické morálky,
 - aktivně se podílet na zvyšování úrovně a účinnosti tělovýchovného procesu,
 - podílet se na hnutí "pohybem ke zdraví", propagovat a plnit podmiňky Odznaku zdatnosti,
 - pečovat o materiální základnu ČSTV a to šetrným využíváním, svépomocnou údržbou i výstavbou drobných tělovýchovných objektů a zařízení,
 - hospodárně využívat společenské prostředky určené na rozvoj tělesné výchovy a sportu,
 - rozvíjet účast členů ČSTV na plnění celospolečenských úkolů.
- Soutěž je dobrovolná. Do soutěže se kolektiv přihlašuje písemně - závazkem. Snahou soutěžících je dosažení čestných titulů:
- vzorný kolektiv mládeže,

- vzorný oddíl - odbor - třetího stupně, druhého stupně a prvního stupně,

- vzorné tělovýchovné jednota.

Jako každá soutěž, tak i tato v tělovýchově má stanovené sou-
těžní období i délku trvání soutěže v tom kterém stupni. Vyhodno-
cení socialistického závazku probíhá lx do roka za účasti zástup-
ců z nadřízeného orgánu (OV ČSTV), zástupce MNV, NF a členů výboru
TJ. Výsledkem je udělení získaného titulu a příslušné finanční
odměny, která je pro další materiální rozvoj příslušného oddílu.

V naší tělovýchovné jednotě SOKOL soutěží o titul "vzorný"
osm oddílů a odborů z celkového počtu 11 oddílů. Z uvedených jsou
již mnohé nositeli titulu "vzorný" jakož i nositeli bronzové a
zlaté plakety. Tělovýchovná jednota je nositelem titulu "Vzorná
tělovýchovná jednota".

Závazky našich oddílů jsou zaměřeny zpravidla na:

- rozšíření členské základny,
- odpracování brigádnických hodin jak ve prospěch vlastního sporto-
viště, tak i ve prospěch akce "Z",
- plnění odznaku zdatnosti,
- dárcovství krve,
- sběr druhotných surovin,
- získání výkonostních tříd,
- uspořádání sportovních a kulturních akcí ap.

Konstatujeme, že většina závazků soutěžících oddílů je plně-
na. Nejlepší výsledky mají v oddílu jachetním, zejména u mládeže
a nejen u ní. Přiznáváme však, že některé závazky - zejména plnění
odznaku zdatnosti - činí v některých oddílech potíže. Současně
připomínáme, že ani jeden oddíl nemá ve svém závazku úkol "pořé-
dat před každým tréninkem diskusní pětiminutovky ..."

Obhajoba tedy proběhla v naší tělovýchovné jednotě SOKOL dne
2.12.1987 v pracovním pořádku bez "spousty do nebe volajícího
chvástání a plácání nesmyslů". Obhajoby byly připraveny písemně a
s pravdivým obsahem. Autor článku tuto skutečnost zpochybňuje po-
známkou v závorce "a jak známo papír snese vše".

Není nám známo, proč autor uvedeným článkem s obsahem neprav-
divým znevažuje mravenčí práci lidí zapojených do naší TJ, ale
i svoji, jelikož je členem TJ a který do nástupu vojenské prezenc-
ní služby na podzim roku 1986 byl vedoucím oddílu badmintonu.

Tolik na osvětlení k uveřejněnému článku.

Ing. Vojtěch Dyk
předseda TJ SOKOL

Karel Gemperle

hospodář TJ SOKOL

Vzorná vlaková souprava

Mýšlenky mě napádaly
bláhové
jednou ve vzorné soupravě
vlakové.

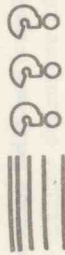
Vzorně jela do kopce
i z kopce,
trať nám lemovaly vzorné
obce,

vzorná pole vzorných
JZD
a vzorné stanice ČSD.

O tom nemám vůbec žádně
pochyby,
že je dobré, když je něco
bez chyby,
jeví se mi ale jako
sporné,
že by všechno mohlo být
vzorné.

A tak vznáším přání aspoň
formální:
Postačí mi, když bude vše
normální.

HgS

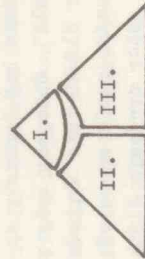
Správné řešení z listopadového čísla:

- 1) Brunšov
- 2) Karlické rotunda

Z množství došlých odpovědí jsme vylosovali odpověď Jiřího Hronka. Naše přémie má tentokrát podobu předplatného Kukátka na rok 1988.

Dnes několik otázek z oblasti geometrie:

- 1) Ze tří útvarů na obrázku složte čtverec.

- 2) Libovolný trojúhelník rozdělíte dvěma řezy na tři části,
z nichž je možno složit obdélník.

Kukátko 14

- 3) Zahradu má tvar rovnostranného lichoběžníku, jehož horní podstava i obě ramena jsou rovna polovině dolní podstavy. Jak lze zahradu rozdělit na čtyři shodné části?

- 4) Kolika způsoby lze rozdělit čtverec na čtyři obrazce o stejné ploše?

Vaše odpovědi očekáváme do 26. 2. 1988.

-dh-

KINO

Krajina s nábrtkem.
Čs.

5.2. 20.00
6.2. 20.00

Přezávky štěstí.

6.2. 17.00

Čs. Veselý příběh jedné noci, kdy se stává to, po čem toužíme ...

V záři reflektorů.

12.2. 20.00 Ml.nepřítel.

Fr-Kanada. Věhání mezi láskou k ženě a láskou k hudbě.

13.2. 17.30

V hl. roli C. Deneuveová.

20.00

Páni Edisoni.

13.2. 16.00 Dětské

Čs. O klukovských vynálezech, které otráslly Hudenicemi.

13.2. 16.00 Dětské představení

Didi a pomsta vvděčnců.

19.2. 20.00

NSR. Komedie o trépení šťastného dědice.

20.2. 17.30

20.00

Hra o jablko.

26.2. 20.00

Čs. Známý film V. Chytilové.

Osamělá plavba.

27.2. 17.30

SSSR. Ozbrojené střetnutí v Tichém oceánu.

Kukátko 15

Velký hráč.

FLR. Svět podvodů, karetních triků
a peněz.

27.2. 20.00 Ml.nepřít.

Přišel Bumbo.

27.2. 16.00 Dětské
představení

INZERCE

Prodej skalniček. Od března 1988 vždy v pátek, sobotu a v neděli
budou prodávány skalničky na adrese:

Zn.: Daniela Hätzerová

ulice Ke křížku 0359

Dobřichovice

K 2/88 - 01

Kupím olejový radiátor (elektrický).

Zn.: telefon 9911601 - večer

K 2/88 - 02

DOBŘICHOVICKÝ ZPRAVODAJ - K U K Á T K O
schváleno odborem kultury ONV Praha-západ dne 14.3.1985 a
registrováno pod číslem 321002585.

Vydává základní organizace Socialistického svazu mládeže
ve spolupráci s kulturní komisí MNV v Dobřichovicích.
Řídí redakční rada, odpovědný redaktor Ing. O. Němec.

Tisk ČTK - Repro a NADAS.

Vychází 1x měsíčně. Cena 2,- Kčs.

Uzávěrka tohoto čísla: 10. 1. 1988. V prodeji od: 4.2.1988.

Uzávěrka příštího čísla: cca 7. 2. 1988.

Korespondenci adresujte na ZO SSM Dobřichovice-Karlík,

252 29 Dobřichovice

Nevyžádané rukopisy a fotografie se nevracejí.